

Sygn. akt II K 1311/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marek Tyciński

Protokolant: st. sekr. sądowy Marcin Szymczak

w obecności oskarżyciela prywatnego J. D. (1)

po rozpoznaniu dniach: 23 maja 2023 r., 13 lipca 2023r., 12 września 2023 r.

sprawy:

M. A., syna G. i E. z domu T.,

urodzonego (...) w Z.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 19.07.2021 w miejscowości Z. ul. (...) około godziny 17:00 na drodze dojazdowej prywatnej do posesji nr (...) Pan M. A. naruszył nietykalność cielesną J. D. (1) w ten sposób, że kierując pojazdem marki S. wycofując pojazd z impetem z w/w drogi z otwartymi drzwiami pasażera z przodu w których stał pokrzywdzony spowodował to, że kiedy cofał pojazdem mocno szarpnął pokrzywdzonego drzwiami powodując to, że odskoczył od pojazdu w wyniku czego doznał bóleści całego prawego boku ciała, ponadto w dniu 23.07.2021 około 14:30 w miejscowości Z. ul. (...) kiedy J. D. (1) był na terenie swojej posesji Pan M. A. będąc natomiast na terenie swojej posesji rzucił w kierunku pokrzywdzonego najpierw szklaną butelką od piwa, potem kamieniem, a na końcu rzucił kostką brukową, nie trafiając przy tym w pokrzywdzonego, czym usiłował naruszyć nietykalność cielesną i spowodować u pokrzywdzonego obrażenia ciała czym działał na szkodę pokrzywdzonego

tj. o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k.

orzeka

uznając, że M. A. został oskarżony o to, że:

w dniu 19 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), naruszył nietykalność cielesną J. D. (1), w ten sposób, że wykonując manewr cofania pojazdem marki S. z otwartymi przednimi prawymi drzwiami, uderzył go tymi drzwiami w prawą część ciała, tj. o czyn z art. 217 § 1 kk;

w dniu 23 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), usiłował dokonać naruszenia nietykalności cielesnej J. D. (1), w ten sposób, że rzucił w jego kierunku pustą szklaną butelką, kamieniem oraz kostką brukową, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na to, że przedmioty te nie uderzyły w ciało pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 217 § 1 kk;

uniewinnia go od popełnienia zarzucanych mu czynów;

na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. zryczałtowanymi i uiszczonymi kosztami postępowania w kwocie 300 (trzystu) złotych obciąża oskarżyciela prywatnego.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	sygn. akt: 1311/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. A.	w dniu 19 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), naruszył nietykalność cielesną J. D. (1), w ten sposób, że wykonując manewr cofania pojazdem marki S. z otwartymi przednimi prawymi drzwiami, uderzył go tymi drzwiami	

		w prawą część ciała, tj. o czyn z art. 217 § 1 kk	
1.1.2.	w dniu 23 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), usiłować dokonać naruszenia nietykalności cielesnej J. D. (1), w ten sposób, że rzucił w jego kierunku pustą szklaną butelką, kamieniem oraz kostką brukową, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na to, że przedmioty te nie uderzyły w ciało pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 217 § 1 kk		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. A. w dniu 19 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), wykonywał manewr cofania pojazdem marki S.	Wyjaśnienia oskarżonego M. A.	k. 41 v. - 42	
Zeznania świadka J. D. (1)	k. 42 v.		
Zeznania świadka G. A.	k. 58v-59		
Zaznania świadka A. R.	k. 59		
Zaznania świadka M. D.	k. 60		
M. A. w dniu 23 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...) przerzucił na powierzchnię działki J. D. (1) pustą	Wyjaśnienia oskarżonego M. A.	k. 41 v. - 42	

szklaną butelkę, kamień oraz kostkę brukową.			
Zeznania świadka J. D. (1)	k. 42 v.		
Zeznania świadka G. A.	k. 58v.-59		
Zeznania świadka K. D.	k. 59-60v.		
Zeznania świadka Ł. P.	k. 73v		
Oskarżony i pokrzywdzony od dłuższego czasu pozostają ze sobą w konflikcie. Pokrzywdzony uprzednio złośliwie niepokoił oskarżonego i jego rodzinę poprzez wywieszenie banneru o treści(...) oraz kamery skierowanych na posesję oskarżonego, nagrywanie filmów, szkalowanie piekarni oskarżonego, odstraszenie klientów, organizowanie pikiet pod siedzibą piekarni, rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji.	Akta spraw o wykroczenie – Sąd Rejonowy w Toruniu: II W 1228/22 VII W 1010/21	akta spraw o wykroczenie	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. A.	w dniu 19 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), naruszył nietykalność cielesną J. D. (1), w ten sposób,	

		że wykonując manewr cofania pojazdem marki S. z otwartymi przednimi prawymi drzwiami, uderzył go tymi drzwiami w prawą część ciała, tj. o czyn z art. 217 § 1 kk	
1.2.2.	w dniu 23 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), usiłować dokonać naruszenia nietykalności cielesnej J. D. (1), w ten sposób, że rzucił w jego kierunku pustą szklaną butelką, kamieniem oraz kostką brukową, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na to, że przedmioty te nie uderzyły w ciało pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 217 § 1 kk		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
M. A. w dniu 19 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), naruszył nietykalność cielesną J. D. (1), w ten sposób, że wykonując manewr cofania pojazdem marki S. z otwartymi przednimi prawymi drzwiami, uderzył go tymi drzwiami w prawą część ciała.	Wyjaśnienia oskarżonego M. A.	k. 41 v. - 42	
Zeznania świadka J. D. (1)	k. 42 v.		
Zeznania świadka G. A.	k. 58v.-59		

Zaznania świadka A. R.	k. 59		
Zaznania świadka M. D.	k. 59-60v.		
M. A. w dniu 23 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)-(...), usiłować dokonać naruszenia nietykalności cielesnej J. D. (1), w ten sposób, że rzucił w jego kierunku pustą szklaną butelką, kamieniem oraz kostką brukową, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na to, że przedmioty te nie uderzyły w ciało pokrzywdzonego.	Wyjaśnienia oskarżonego M. A.	k. 41 v. - 42	
Zeznania świadka J. D. (1)	k. 42 v.		
Zeznania świadka G. A.	k. 58v-59		
Zeznania świadka K. D.	k. 59-60v.		
Zeznania świadka Ł. P.	k. 73v		
OCena DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonego M. A. Zeznania świadków: - J. D. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. A. w zakresie, w jakim nie przyznał się on do zarzucanego mu czynu, wskazując, że w dniu 19 lipca 2021 r. nie naruszył	

- G. A.
- A. R.
- M. D.

nietykalności cielesnej J. D. (1). Jego wyjaśnienia są szczerze, spójne, logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i całkowicie licują z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków w zakresie w jakim wskazywali oni, że M. A. w dniu 19 lipca 2021 r. w miejscowości Z., pow. (...), woj. (...)- (...), wykonywał manewr cofania pojazdem marki S..

Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom J. D. (1) w zakresie w jakim wskazywał on, że M. A. w dniu 19 lipca 2021 r. naruszył jego nietykalności cielesną.

Należy podkreślić, że zeznania pokrzywdzonego we wskazanym powyżej zakresie są sprzeczne z wersją zdarzeń, przedstawioną przez pozostałych świadków zdarzenia. Pokrzywdzony J. D. (2) zeznał, że krzyknął do sąsiada „A. poproś kogoś żeby wyjechał”, później podszedł do drzwi pasażera, które zagarnęły go w stronę słupa wysokiego napięcia. Wskazywał również, że był trochę poobijany. Natomiast świadek A. R., wskazał, że był przy bramie jak przyjechał oskarżony, a pokrzywdzony wówczas wyszedł i mówił „o

przyjechał eko-zabójca”. Świadek zeznał również, że nie słyszał, żeby pokrzywdzony krzychał „ała”, nie widział, żeby podchodził do tego samochodu, ani nie pamięta, żeby oskarżony uderzył drzwiami pokrzywdzonego, jak również, że nie wiedział, żeby pokrzywdzonego coś bolało.

Zeznania pokrzywdzonego pozostają również w sprzeczności z zeznaniami żony pokrzywdzonego - M. D., która wskazywała, że była naocznym świadkiem tego zdarzenia. Świadek wskazywała bowiem, że widziała ruszający samochód, od którego J. jakoś uskoczył. Wskazywała również, że drzwi samochodu były otwarte, oskarżony wycofywał samochód, natomiast pokrzywdzony odskoczył, żeby nie zostać zahaczonym. Podkreśliła jednocześnie, że oskarżony nie uderzył pokrzywdzonego – pokrzywdzony uskoczył i nie uskarżał się na żadne bóle.

Z kolei świadek G. A. znał relację jedynie ze słyszenia od pokrzywdzonego, ale nie był naocznym świadkiem zdarzenia. Wskazywał, że z relacji syna wie, że pokrzywdzony otworzył mu przednie drzwi od strony pasażera, ale w ogóle nie widział pokrzywdzonego,

		<p>bo się wycofywał. Pokrzywdzony powiedział do oskarżonego (...). Nie widziałem i nie chcę zgadywać, jak było. Nie wiem czy syn go uderzył drzwiami. Nie widziałem i nie wiem nic o tym, żeby Pan D. kulał.</p> <p>Zeznania świadków oprócz J. D. (3) były szczere, spójne, logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i korespondują ze sobą.</p> <p>Należy jednocześnie podkreślić, że wiarygodność zeznań pokrzywdzonego obniża fakt, iż nie przedstawił on pełnej wersji przebiegu zdarzenia, a jedynie okoliczności, które są dla niego korzystne. Jego zeznania nie korespondują z zeznaniami pozostałych świadków.</p>	
<p>1.1.2 1.2.2.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego M. A.</p> <p>Zeznania świadków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - J. D. (1) - G. A. - K. D. - Ł. P. 	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. A. w zakresie, w jakim nie przyznał się on do zarzucanego mu czynu, wskazując, że dniu 23 lipca 2021 r. nie usiłował dokonać naruszenia nietykalności cielesnej J. D. (1). Jego wyjaśnienia są szczere, spójne, logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i całkowicie licują z pozostałym materiałem dowodowym.</p> <p>Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom J. D. (1) w zakresie w jakim</p>	

wskazywał on, że M. A. w dniu 23 lipca 2021 r. usiłował dokonać naruszenia nietykalności cielesnej.

J. D. (2) zeznał, że oskarżony najpierw rzucił w pokrzywdzonego butelką, potem kamieniem, a na końcu kostką. Podkreślał również, że wykonał unik, aby nie zostać uderzonym, natomiast zdarzenie widziała jego mama, która po tym incydencie zaczęła biec w stronę przeciwną niż pokrzywdzony, znalazła się przy kostce. Pokrzywdzony podkreślił także, że kostka spadła jakieś 11 metrów od płotu oskarżonego.

K. D., która wskazywała, że przysła i widziała jak oskarżony miał cegłę w ręku i rzucił w jej syna, podkreślając jednocześnie, że gdyby nie zrobił uniku zostałby trafiony. Wskazywała też, że może to było 15 metrów między nimi – nie pamięta.

Zeznania świadka Ł. P. (funkcjonariusza Policji) potwierdzają, że w związku z zaistniałym zdarzeniem na miejsce przyjechała Policja. Świadek podkreślał, że kamienie miały polecieć w kierunku działki sąsiada, ale nie pamięta czy w kogoś.

Z kolei świadek G. A. znał relację jedynie ze słyszenia

		<p>od pokrzywdzonego, ale nie był naocznym świadkiem zdarzenia. Wskazywał, że z relacji syna wie, że pokrzywdzony wylał jakiś roztwór mówiąc „ty mi smrodzisz to ja mogę tobie też smrodzić”, a następnie przerzucił kostkę brukową w kierunku oskarżonego, przy czym wskazywał, że nie wie o tym, żeby oskarżony rzucał czymś innym niż kostka brukowa.</p> <p>Zeznania świadków są szczere, spójne, logiczne, a zatem Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim wskazywali oni, że oskarżony w dniu 23 lipca 2021 r. przerzucił na powierzchnię działki J. D. (1) określone rzeczy.</p>	
	Dowody z dokumentów	Dowody z dokumentów są niekwestionowane przez żadną ze stron w toku procesu, spójne i logiczne, których prawdziwość nie budzi wątpliwości, zasługujące na przymiot wiarygodności.	
	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	Uniewinnienie	I	M. A.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Zgodnie z art. 217 § 1 k.k., kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.</p> <p>Odnosząc się do pierwszego z zarzucanych oskarżonemu czynów, w zeznań naocznego świadka zdarzenia – żony pokrzywdzonego wynika, że nie doszło do naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Pozostali świadkowie również w tym zakresie nie wskazali, że doszło do naruszenia nietykalności cielesnej J. D. (1). Sąd dokonał rekonstrukcji stanu faktycznego właśnie w oparciu o zeznania świadków, a z nich wynika jednoznacznie, że pokrzywdzony wykonywał manewr cofania pojazdem marki S., a oskarżony w tym samym czasie odskoczył od przednich drzwi pasażera, żeby nie zostać zahaczonym. W konsekwencji oskarżony nie doznał żadnych obrażeń. Należy podkreślić, że Sąd nie kwestionuje, tego, iż</p>			

rzeczywiście taka sytuacja miała miejsce, ale jak wynika z relacji świadków, nie doszło przy tym do naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego ani oskarżony nie miał zamiaru to uczynić.

Odnosząc się do drugiego z zarzucanych oskarżonemu czynów, z relacji świadków wynika, że oskarżony przerzucił kostkę brukową. Tą wersję zdarzeń potwierdził sam oskarżony wskazując, że była to reakcja na wylanie na nią jakiegoś roztworu.

Uwzględniając jednak nasilenie występujących między stronami negatywnych emocji w związku z występującym od dłuższego czasu konfliktem nie sposób przyjąć, że oskarżony działał w zamiarze naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonego. Sąd obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazywał, że wziął i przerzucił przez płot kostkę brukową, „żeby przerzucić ten smród”. Między zeznaniami świadków, a wyjaśnieniami pokrzywdzonego występują rozbieżności w zakresie tego, jakie przedmioty zostały przerzucone na działkę pokrzywdzonego. Nie zmienia to jednak faktu, iż oskarżony nie chciał naruszyć nietykalności cielesnej pokrzywdzonego,

a jedynie wyrazić oburzenie w stosunku do jego zachowania, co oczywiście uczynił w sposób nieadekwatny i nieprzemyślany – kierując się silnym wzburzeniem i emocjami. Sprzeczne z zasadami doświadczenia byłoby również przyjęcie, że oskarżony byłby w stanie tak ciężkim przedmiotem rzucić aż na odległość niemal 15 metrów. Jak wynika z dokumentacji fotograficznej – na działce znajdują się liczne drzewa, a zatem ta okoliczność również uniemożliwiała przerzucenie przedmiotów, aż na taką odległość.

Z tego też względu uzasadnione było uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Należy podkreślić, że gdy „w świetle zebranych dowodów nie da się, bez obawy popełnienia pomyłki, wykluczyć innej wersji zdarzenia, aniżeli przyjęta w akcie oskarżenia, nie jest dopuszczalne przypisanie oskarżonemu zarzucanego czynu” (Wyrok SN z 4.12.1990 r., WR 369/90, LEX nr 1672711.). Przeciwnie ustalenia byłyby sprzeczne z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.k., wskazującą, że niedające się usunąć wątpliwości

rozstrzyga się na korzyść oskarżonego.			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1 Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	<p>Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego, Sąd na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. zryczałtowanymi i uiszczonymi kosztami postępowania w kwocie 300 zł obciążył oskarżyciela prywatnego.</p> <p>Zgodnie z art. 632 pkt 1 k.p.k., jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w razie uniewinnienia oskarżonego koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia prywatnego - oskarżyciel prywatny.</p>	
1 Podpis		